

מהם, בגלל שהוא היה עתיד להתקרב למעלה ולדבק בקדוש-ברוך-הוא, ולאחר שנדבק, שלט על דגי הים, ורמז לאהרן אחיו שיכה את הים וימותו הדגים, והוא לא עשה כף, בגלל שאותה דרגה שלו שולטת עליהם ובה נבראו, ולא רצה הקדוש ברוך הוא שיכה הוא בשביל להתהפך להם לאויב. וכשאדם הולך בדרך הקדוש ברוך הוא, פתוב עליו (ישעיה מ) כי תעבר במים אתך אני וגומר. שזה וירדו בדגת הים ובעוף השמים. כנגד דרגה של שמים, שבאותה דרגה שולט עליהם, וזו תפארת.

ואף על גב שבדרגת הנצח נעשו כל דגי הים והעופות, לא כתוב שם אלא עוף כנף, אבל עכשו קרא להם עוף השמים, בגלל שבן אדם לא שולט עליהם אלא מצד של שמים. ובבבקה - שולט עליהם בסוד של הוד שנותן לו סיוע, שהרי באותו יום נבראו הבבקות. ובכל הארץ - שולט בסוד של צדיק שנקרא כל, והוא שולט על הארץ, ארץ העליונה. כף גם אדם למטה שולט על ארץ הפחתונה, משום שהכל בו. ובכל הרמש הרמש על הארץ - שולט עליהם אדם מסייע שנתן לו מארץ החיים, המלכות העליונה: (עי' ממהשמטות) פתח רבי שמעון במצוות התורה ואמר, מצוות התורה שנתן הקדוש ברוך הוא לישראל, כלן פתובות בתורה בדרך כלל.

בראשית ברא אלהים. זוהי המצוה הראשונה של הכל. ונקראת מצוה זו יראת ה', שנקראת ראשית, שכתוב (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת ה'. (משלי

מזייהו בגין דאיהו הוה זמין לקרבא לעילא ולא תדבקא בקדשא בריך הוא, ולבתר פד אתדבק שליט על נוני ימא. ורמז לאהרן אחוי דימחי ית ימא וימותון נוני ואיהו לא עביד הכי, בגין דההיא דרגא דיליה שליט עלייהו וביה אתבריאוי ולא בעא קדשא בריך הוא דימחי איהו, בגין לאתהפכא להו לאויב. וכד בר נש אזיל בארחוי דקדשא בריך הוא פתיב עליה (ישעיה מ"ג) כי תעבור במים איתך אני וגו'. דהא וירדו בדגת הים ובעוף השמים לקבל דרגא דשמים. דבההוא דרגא שליט עלייהו ודא תפארת.

ואף על גב דבדרגא דנצ"ח אתעבידו כל נוני ימא ועופי, לא כתיב תמן אלא עוף כנף אבל השתא קרי להו עוף השמים בגין דבר נש לא שליט עלייהו אלא מסטרא דשמים. ובבבקה שליט עלייהו ברזא דהו"ד דיהיב ליה סיועא דהא בההוא יומא אתבריאוי בעירן. ובכל הארץ שליט ברזא דצדי"ק דאקרי כ"ל ואיהו שליט על הארץ ארעא עלאה. הכי נמי בר נש לתתא שליט על ארעא תתאה בגין דכולא ביה. ובכל הרמש הרמש על הארץ שליט עלייהו בר נש מסיועא דאתיהיב ליה מארץ החיים מלכות עלאה: (ער כאן ממהשמטות)

פתח רבי שמעון בפקודי אורייתא. ואמר פקודי אורייתא דיהב קדשא בריך הוא לישראל פלהו באורייתא בארחה כלל פתיבי: בראשית ברא אלהים. הדא היא פקודא קדמא"ה דכלא. ואקרי פקודא דא יראת יי דאקרי ראשית. דכתיב, (תהלים קיא) ראשית חכמה יראת יי. (משלי א) יראת יי ראשית דעת. בגין דמלה דא ראשית אקרי.